

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Anden behandling af lovforslag nr. L 207: Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Fastsættelse af en indkomstrænge for anvendelse af ordningen og ændring af lånenes forrentning).

Af Morten Homann (SF) m.fl.

(Fremsat 1/4 2003. Første behandling 9/5 2003. Betænkning 26/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Morten Homann (SF):

Nu havde vi en udmærket debat om dette forslag under førstebehandlingen, hvor jeg synes, at vi kom rundt om en del af de forskellige hjørner, som kan være involveret i det. Jeg måtte ved førstebehandlingen konstatere, at der ikke på daværende tidspunkt var umiddelbar tilslutning til forslaget.

Nu kan jeg så sige, at den mellemliggende tid har været opløftende for mig, fordi jeg kan se, at der i mellemtiden har vist sig at være en lidt bredere opbakning, i hvert fald en bekymring med hensyn til de problemstillinger, som forslaget rejser. Bl.a. har fru Eva Kjer Hansen fra regeringspartiet Venstre og fru Pia Christmas-Møller fra regeringspartiet De Konservative påpeget, at der er behov for at foretage ændringer af denne her ordening, også ændringer som klart går i samme retning som dem, SF har peget på med forslaget. Derfor ser jeg selvfølgelig frem til andenbehandlingen, hvor vi kan få lejlighed til at snakke os nærmere ind på, hvilke ændringer, det kan være nødvendigt at foretage i det her forslag.

Der vil jeg godt sige fra SF's side, at selvfølgelig har vi fremlagt et forslag, som har det konkrete udseende, som det har, fordi det er den model vi synes er den bedste, det skal der ikke herske tvivl om. Vi ønsker, at man foretager en omfordeling, således at ordningen, som den er i dag, hvor det udelukkende er muligt efter et alderskriterium, laves om, sådan at det i stedet er et indtægtskriterium, der er det afgørende.

Når det er sagt, så er det selvfølgelig som ved enhver politisk forhandling, politisk dialog, at man må være indstillet på, at man ikke nødvendigvis kan få hundrede procent igennem. Der vil

jeg sige, at der er ikke noget element i det her forslag, som vi på forhånd vil afvise, at vi skal diskutere. Jeg er parat til at lytte til, hvad der er kommet af indvendinger, dels i dagspressen fra de nævnte ordførere fra regeringspartierne og også i debatten her, og så stille de ændringsforslag, som vil blive nødvendige, sådan at vi kan nå til enighed om det her og vedtage en løsning på det problem, som jeg kan forstå der er meget bred tilslutning til skal løses.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede skal jeg fremføre følgende:

De nuværende ejendomsskatter kan give pensionister store vanskeligheder i forbindelse med de stigende ejendomspriser. Grundlæggende er det vores opfattelse, at dette problem burde løses ved, at den fortjeneste, der opnås ved disse stigende ejendomspriser først opkræves, når de stigende ejendomspriser realiseres. Fordi det ikke er lykkedes at komme igennem med en sådan ordening har vi medvirket ved etablering af den særlige ordening for pensionister, og selv om der er elementer i SF's forslag, vi gerne vil medvirke til at se nærmere på, kan vi ikke på det foreliggende grundlag støtte forslaget.

Vores udgangspunkt er, at vi er tilhængere af det universelle velfærdsprincip, der betyder, at alle børnefamilier får en børnecheck, og at alle pensionister, der visiteres til det, får gratis hjemmehjælp osv. Hvis dette forslag er et led i SF's opgør med dette grundlæggende velfærdsprincip, så vil vi understrege, at her er vi grundlæggende uenige med SF. Derimod er vi positive over for SF's forslag om, at ordningen ændres til en renteneutral ordening. Formålet med ordningen er, at de ældre skal kunne blive boende i deres bolig, ikke at de skal opbygge yderligere formue.

Vi medvirker gerne til en seriøs udvalgsbehandling af dette forslag, men har svært ved at se, hvordan det skal kunne nås i løbet af denne samling. Vi synes derfor også, at regeringen skulle lade være med mere eller mindre hovedløst at aftale en ændring af denne ordening i forbindelse med forhandlingerne med KL.

Ole Stavad (S):

Vi har fra Socialdemokratiet i et, synes jeg, rimelig grundigt betækningsbidrag forsøgt at redegøre for de holdninger, vi har til det her forslag

og de problemstillinger, vi mener, der er grund til at få belyst.

Kl. 19.05

Jeg synes, forslagsstillernes ordfører hr. Morten Homann på en glimrende måde i sit indlæg gav udtryk for, at man er parat til i den korte tid, vi nu har, at finde en løsning, sådan at de elementer i forslaget, sådan hørte jeg det, som der kan samles tilslutning til, er man fra SF parat til at tilpasse forslaget, så vi vedtager den del nu.

Så kan der være andre elementer, vi har behov for at få mere grundigt belyst, som vi kan vende tilbage til senere. Det er i hvert fald en proces, som vi fra Socialdemokratiets side meget gerne vil medvirke til.

Men jeg har også forstået på SF's ordfører, at når man har bedt om at få det her forslag ned i Folketingssalen, så skyldes det, at der pludselig kom nogle fuldstændig anderledes meldinger fra de to regeringspartier end dem, vi fik for, ja, under 14 dage siden ved første behandling af det her forslag.

Som jeg oplevede det, afviste indenrigsministeren meget kontant forslaget og afviste begge elementer i forslaget, gik endda så langt, at han kaldte det, at man ville sætte en forholdsvist høj indtægtsgrænse, for at pensionister har ret til at indfryse deres ejendomsskatter, for en heksejagt på ældre medborgere. Den indtægtsgrænse betyder, at der ud af den samlede pensionistgruppe skønmæssigt vel vil være omkring 50.000 eller nogle få procent af alle pensionister, der ikke længere vil kunne benytte den mulighed. Det betegnede indenrigsministeren i sin afvisning som en heksejagt på ældre medborgere.

Så har vi efterfølgende under udvalgsarbejdet fået oplyst fra regeringen, at det her tema nu indgår i kommuneforhandlingerne, og derfor har jeg da en forventning om, at indenrigsministeren under denne debat vil indvi os en lille smule i, hvad status er.

Er holdningen den samme, som indenrigsministeren havde, da vi får små 14 dage siden havde første behandling, hvor han betegnede bare det, at man indførte en begrænsning af, hvem der kunne indfryse, som en heksejagt mod ældre medborgere?

Betyder det, at indenrigsministeren rent faktisk vil afvise overhovedet at bevæge sig i den retning, som SF's forslag her giver udtryk for i forbindelse med de forhandlinger, der i øjeblikket foregår i Finansministeriet, men selvfølgelig med indenrigsministeren som en af de centrale aktører?

Det forventer jeg at indenrigsministeren vil oplyse os om, sådan at vi måske kan spare indenrigsministeren for, at vi efterfølgende skal til at have samråd om det. Det synes jeg ville være unødvendigt, hvis vi kan afklare tingene på ordentlig vis her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig ønsket om, at ministeren, men forhåbentlig også ordførerne for de to regeringspartier vil melde ud i den her debat, så vi kan få hul på den allerede her i Folketingssalen.

Hr. Ole Stavad vil jeg bare give et tilsagn om, at de indvendinger, som Socialdemokratiet har givet udtryk for, vil vi meget gerne være med til at se på. Konkret med hensyn til beløbsgrænserne er jeg meget åben over for at se på, om de skal ligge et andet sted. Det er ikke nogen endegyldig sandhed, at de skal ligge, hvor de gør. Det synes jeg er et åbent spørgsmål.

Jeg vil også godt sige om den anden del, som ikke bare Socialdemokratiet, men også andre har problematiseret, nemlig spørgsmålet om at udbrede ordningen til også at omfatte andre grupper, at selv om jeg synes, det er et fornuftigt skridt, er jeg er villig til at sige, at vi godt kan løfte det ud af forslaget. Så kan vi alene forholde os til, hvordan man laver nogle begrænsninger og nogle mere rimelige renteordninger for pensionistgruppen alene. Så må vi på et senere tidspunkt finde ud af, hvordan vi får gjort det til en mere generel rettighed, hvis det er det, der skal til for at få nogle fornuftige ændringer igennem her og nu.

Det er jeg altså meget åben over for, og derfor ser jeg også frem til at høre indenrigsministerens og selvfølgelig også Venstres og Konservatives bud på, hvad det er for nogle ting, der skal ændres. Det var jo meget tydeligt, hvis man fulgte dagspressen, bl.a. Berlingske Tidende den 19. maj og Politiken den 20. maj, at de nævnte ordførere meget klart meldte ud, at der var behov for at lave nogle ændringer og også i forlængelse af SF's forslag.

Kl. 19.10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal da for en god ordens skyld lige ganske kort kommentere på de spørgsmål, der har været rejst – ikke for at undgå noget andet, vi møder altid gerne op, hvor det skal være, hvornår

det skal være, om hvilket emne det skal være – og blot om det her forslag sige, at regeringens position er præcis den, som jeg som regeringens repræsentant gjorde rede for ved første behandling af dette forslag. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Så kunne det være interessant nok, bare for at komme substansen lidt nærmere, at høre, om ministeren er enig med Venstres socialordfører, fru Eva Kjer Hansen, som i Berlingske Tidende den 19. maj siger, at Venstre vil stoppe for, at samtlige ældre kan indefryse ejendomsskat, sikre sig boligydelse eller for den sags skyld blive vaccineret imod influenza.

Boligydelser og influenza kan vi tage en diskussion om på et andet tidspunkt, men til synspunktet om ejendomsskat vil jeg spørge: Er ministeren enig med Venstres socialordfører, eller talte hun for egen regning?

Tilsvarende kan jeg jo spørge, om ministeren er enig med fru Pia Christmas-Møller og hr. Jens Rohde, som bakker Venstres socialordfører op. Det kunne være meget rart for ligesom at få lidt klarhed over, hvor vi står.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo ikke oppositionen, der har skabt tvivl om regeringspartiernes holdning til det her. Det er regeringspartiernes egne repræsentanter, og det er jo ikke foregået i stilhed. Det har givet anledning til store debatter både i Deadline og andre steder.

Da de pågældende tilsyneladende ikke engang har fundet ud af, at det er SF, der har fremsat forslaget, og os andre, der er positive, blev vi nærmest hængt ud som sådan nogle betonhoveder, der ikke ville være med til at forandre, samtidig med at Venstrefolkene var parate til det.

Derfor er jeg nødt til at bede indenrigsministeren om at være mere konkret. Når indenrigsministeren siger, at han repræsenterer regeringen, og at det, der blev sagt ved førstebehandlingen, er det, som indenrigsministeren stadig væk mener, er jeg nødt til at spørge indenrigsministeren: Hvad har det af konsekvenser i forhold

til det, som indenrigsministeren selv har oplyst til udvalget om, at det her tema nu indgår i kommuneforhandlingerne?

Jeg mener også i forhold til, hvordan man skal håndtere det i det videre forløb, at indenrigsministeren skylder Folketinget, forslagsstillerne og offentligheden i det hele taget et svar på det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke bare ganske kort sige til SF's ordfører, at jeg tilskriver SF's ordfører de evner, der skal til for at kunne regne ud, at når jeg har sagt, hvad jeg har sagt, og andre har sagt, hvad de har sagt, hvad man naturligt kan drage af logiske slutninger.

Jeg er regeringens repræsentant, og regeringen har den position, som jeg tilkendegav på regeringens vegne ved førstebehandlingen, og den position har ikke ændret sig siden førstebehandling.

Regeringen har noteret sig fra sættemøder i de kommunaløkonomiske forhandlinger, at man fra de kommunale organisationers side – i det her tilfælde er det jo så KL – har et ønske om at diskutere en række ting. Det har vi noteret, og det betyder, at ligesom alle mulige andre emner, der bliver lagt på bordet, er det et emne til diskussion, men regeringens position er, som jeg redegjorde for ved førstebehandlingen. Sådan er det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Forespørgsel nr. F 62:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Vil regeringen redegøre for sin politik med hensyn til psykisk syge børn og unge, idet presset på de børnepsykiatriske afdelinger er historisk højt?«

Af Kim Sejr (RV), Naser Khader (RV), Anne Baastrup (SF), Line Barfod (EL) og Pia Kristensen (DF).

(Forespørgslen anmeldt 8/4 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/4 2003).

Begrundelse

Kim Sejr (RV):

Da den her forespørgsel blev bekendtgjort og kom ud til offentligheden, modtog jeg en række mail fra forældre. En af dem lød:

Bravo! Vi var »heldige«. Det tog kun knap 2 år, fra vores drengs problemer blev så vanskelige, at både hjem, skole og SFO måtte reagere, indtil han fik det skole- og behandlingstilbud, han havde brug for. Vi havde nemlig kun måttet vente et år på en børnepsykiatrisk undersøgelse. At det ikke tog længere tid, fik vi at vide skyldtes, at vores barn blev opprioriteret. Vi tør ikke tænke på, hvad andre forældre gennemgår.

Mailen slutter så med en opbakning: I har min og min families fulde opbakning, bare klø på!

Kl. 19.15

Det siger jo noget om, at der er mange forældre, der sidder derude med børn, der har et problem, for sagen er jo, at vi trods alle gode intentioner svigter vores psykisk syge børn og unge. Den seneste opgørelse fra Amtsrådsforeningen her i maj bekræfter denne udvikling. Mere end 1.900 børn er fortsat på venteliste.

Det siger sig selv, at det er såvel fagligt som menneskeligt utilfredsstillende, at så mange børn og deres familier skal vente så lang tid på behandling. Især når der foreligger politiske løfter for efterhånden en del år tilbage om, at netop de lange ventetider og ventelister skulle nedbringes.

Det kan for mange virke paradoksalt, at når ens krop er syg, er der udstedt en garanti for behandling, men når man er syg i sjælen, kan man i mange tilfælde få lov at vente i uvished uden behandling.

Vi har jo i årevis vidst, at problemet ville vokse, og vi har i årevis vidst, hvilke initiativer der skulle iværksættes for at dæmme op for udviklingen, men vi har bare ikke gjort nok.

Der er mangel på speciallæger og dermed også på kapacitet. Der er for lidt forskning på området. Vi ved i virkeligheden for lidt. Vi har for lidt dataopsamling, og der kunne måske gøres en hel del ting, hvis man havde muligheden for at samarbejde mere tværgående.

På den baggrund ser jeg frem til ministerens besvarelse.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Også jeg har set frem til denne dag og dette tidspunkt, hvor vi skal diskutere en sag af stor interesse; en bred drøftelse af regeringens politik, men i øvrigt også af de udfordringer, vi står over for i forhold til psykisk syge børn og unge; en drøftelse om kapaciteten i børne- og ungepsykiatrien.

Som bekendt har det for regeringen høj prioritet at øge kapaciteten og nedbringe ventelisterne og ventetiderne i børne- og ungepsykiatrien. I det hele taget har psykiatriområdet høj prioritet for denne regering, som det også havde, og det vil jeg gerne sige her fra Folketingets talerstol, for den forrige regering, som blandt de bebrifter, som jeg faktisk mener man kan tilregne den forrige regering, har skrevet sig ind ved at sætte hele psykiatripolitikken så højt på den politiske dagsorden, at en række tabuer er forsvundet. Derfor imødeser jeg sådan set også, at vi får en diskussion, som snarere kan forene end sprede Folketinget.

Vi kommer jo ikke uden om, at vi står i en situation, hvor der nok er sket meget positivt i psykiatrien over en årrække og også inden for børne- og ungepsykiatrien, men hvor udbuddet endnu ikke fuldt ud modsvarer efterspørgslen.

Men, som jeg vil vende tilbage til, viser mange pejlemærker, at det går i den rigtige retning, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Det er bl.a., som jeg mere end antydede, resultatet af den målrettede indsats, der er ydet i de senere år for at løfte kapaciteten og kvaliteten.

Regeringen har iværksat en række initiativer med henblik på at trække udviklingen i ventelisterne og ventetiderne i børne- og ungepsykia-